

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

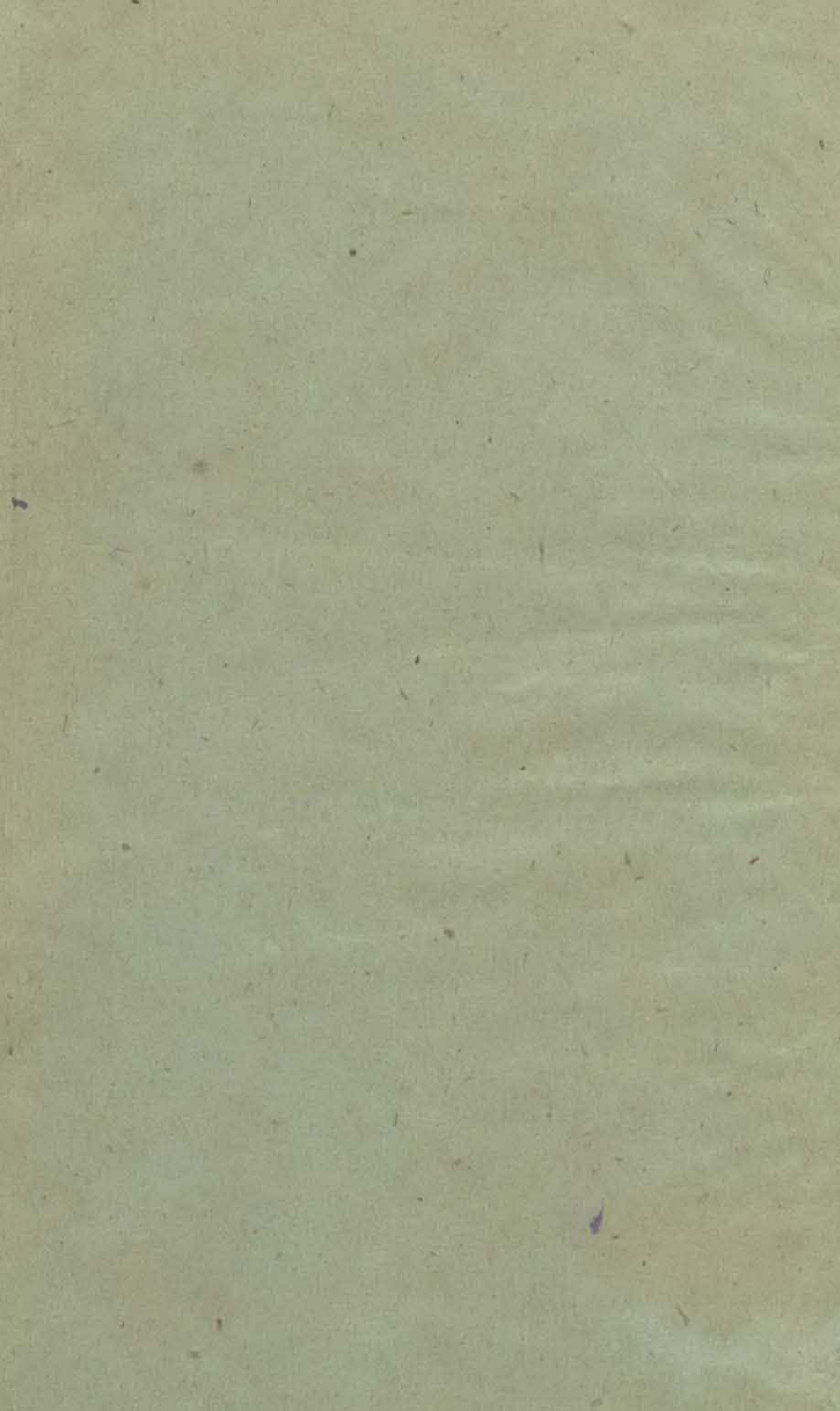
Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

891.99

S-17

18620.

891.99
S-17

12 MAR 2011

Printed in Turkey

48 ՏԱՃԵՐ ՄՈՒՍԵՅԻՑ

ԹԱՆԳԱՐԱՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՐԳՈՑ

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

Տ. Տ. ՄԱՏԲԷՈՍԻ ԳԱԹՈՒԴԻԿՈՍԻ
ԱՍԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

ՏՊԵԱԼ ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԵԱՄԲ Գ. ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ե. Մ. ՄԻՆԱՍԵՅՆ

1862

891.99
S-17

19.06.2013

1015
39

891.99

S-17 *my*

Printed in Turkey

ԹԱՆԳԱՐԱՆ

ԱՊՐԷՆՆԻՆ ԿՐԹԱԳՐԱԿԱՆ

1862 ՄԱՅԻՍ 24

Ողջոյն քեզ ո՛ր դաշտ և սիրուն ափունք,
 Ուր այսօր սիրով խմբին Հայկազունք :
 Հարց Հայաստանեայց օրբազան ածիւնք
 Թո՛ղ ցնծան Հայոց ի սուրբ միութիւն .
 Հէգ Հայաստանի եմք մեք զաւակներ,
 Հայեր ըզձեզ հո՛ս, հո՛ս կոչողն է սէր
 Եւ Հայրենիք սուրբ Հայրենիք :

Հրեշտակն Հայկազանց
 Հոս կը սաւառնի .
 Յառա՛ջ, պսակաց
 Ճակատք արժանի :
 Սահմանադրութի՛ւն,
 Սահմանադրութի՛ւն,
 Յորչափ մընայ երկիրս և դո՛ւ
 Կեցցե՛ս :

Առ Հայրենեաց սէր
 Որդիք անձնանուէր
 Ի շինութիւն տանն Հայկազանց
 Կեցցե՛ն :

Ոգին միութեան
 Որ զմեզ միաբան
 Հոս գումարից սիրոյ հանդէս
 Կեցցե՛ :

ՆԱՆ ԶՈՀՐԱԳԵԱՆ

ՅԵՏ ԲՈՆԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ

ՍԱՍՆԵԱՆՑ

Յազատն ի վեր ի Մասիս
Արիք որդիք հայկեան
Յրուեալքդ ի մի խումբ պարու
Բառից հողմոց փող աղղու
Յաստուածախրախոյս ձայն :
Նախնի կամար բաղմերիեան
Ահա պատի զնովաւ
Ամպրոպայոյդ մըրըրկաց
Հաշտարան պատերազմաց
Տարիալին ցոլացաւ :
Չայն որոտաց ձայն ահեղ
Խորանաձև յարկէն
Արիպունդ տուն Հայկայ
Չտապալեալ Գահիդ արքայ ,
Վերականգնեմ անդրէն :
Երդուեալ յաղեզն երկնածիր
Բարձի գբաղդ ձեր ի միտս
Թաթ ձեր յեթեր սըլացաւ
Հակառակորդըն սուղաւ
Վայր , սանդարամետս :
Գիւցազանց պար թորդոմեան
Տըխրաղպեաց յեղիսեանս
Ըղլթթագոյն դիմաց մէդ
Յաստեղաց բոց վառնն շէկ
Յաւետեաց հրաւիրանս :

Արդ իմ արի սպառազէնք
 Տոբ կայմիս հսկայաբայլ
 Գաշտք ի պղինձ բոցացին
 Լերինք ի նշյլ շասցին
 Զո՛ւտիցդ ի զեռն շ
 Ահա ձեզ շայկ երկնածում
 Էայր ձերում բանակի
 Ասպարափակ հովսեփաւ
 Չեռք ի բարձանց փարեցաւ
 Անձափանց նիզակի
 Խուսմբ պար առեալ զարքայիւ
 Զօրափարք Արամայ
 Բողորեցէք համերամ
 Պսակ փառաց անձառամ
 Կեցցէ Տրդատ արքայ

Հ. ԱՐՄԵՆ. Կ. Դ.

ԵՂԱՅՐ ԵՄՔ ՄԵՔ

Ի բիւր ձայնից բնուձիւան շքեղ
 Թէ երկք թռչլն սիրողաբար
 Մատունք կուսին ամենաղեղ
 Թէ որ զարնեն փափուկ քընար
 Չունին երբէք ձայն մի սիրուն
 Քան զանձկալի եղբայր անուն:

Տո՛ւր ինձ քու ձեռքդ եղբայր իմք մենք
 Որ միրկաւ էինք զատուած.
 Բաղդին ամեն ոխ շարանենդ
 Ի մի համբոյր ցրուին ի բաց

Ընդ աստեղօք ի՞նչ կայ սիրուն
Քան զանձկալի Եղբայր անուն :

Երբ ալևոր Մայր Հայաստան
Տեսնէ զորդիս իւր քովէ քով
Յրտին խորունկ վերքըն դաժան
Քաղցր արտասուաց բուժին ցողով :
Ընդ աստեղօք ի՞նչ կայ սիրուն
Քան զանձկալի Եղբայր անուն :

Մէկտեղ լացինք մենք ի հընում
Եկէք դարձեալ յար անրաժան
Խառնենք զարտօսը և ըզխնտում
Որ բազմածնունդ ըլլայ մեր ջան .
Ընդ աստեղօք ի՞նչ կայ սիրուն
Քան զանձկալի Եղբայր անուն :

Մէկտեղ հոգնինք մէկտեղ ցանենք
Մէկտեղ թափին մեր քրտինքներ
Ըզհունձ բարեաց յերկինս հանենք
Որ կեանք առնուն Հայոց դաշտեր .
Ընդ աստեղօք ի՞նչ կայ սիրուն
Քան զանձկալի Եղբայր անուն :

Մ. ՊԵՇԻԿԵԱՆԵԱՆ

Ի ՄԻՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ

Ընհա հրեշտակ ոսկեփետուր թռուցեալ բարձուստ երկնաճեմ՝
Հայոց բաղդին հեծեալ ի կառս բարձր գոչէ զուարթադէմ .

Հօր պատգամ
Ի վերուստ գամ
Միութիւն Հայք
Եւ նոր ձեզ կեանք .

Տրուինն ուժգին և լանջք և սիրտ .
Խաղայ արիւն ի թինդ ի թինդ,

Մեղըր կաթէ Սուրբ սէրն ի խինդ

յԱռաքինոյն ի Հայու սիրտ

Սիրաբորբոք համբոյրք բղխեն

Արտասուածոր աչկունք ցօղեն

Ըրիք Հայկազունք
Ի սէր փութասցուք,
Եռանդուն մատիք
Ի համբոյր հեզկ .

Տուք համբոյր մի ևս
Բացէք զձեր թեւս,
Տուք համբոյր մի եւս
Սիրոյ է պարգևս

Կեցցեն յաւերժ վեհ հայկազունք

Անմահութեան սիրուն սերունդք

Կեցցէ յաւերժ Հայկայ ոգին

Մեզ են վկայ երկիր երկին .

Ընկաւ պարիսպ ժանտ նախանձուն ոչ ի շանթից ահարկու

Այլ յակնարկի ևեթ սիրոյ վերաստացեալ կենսատու

Նրկին երկիր
Կան ի յակճիռ
Ընդ Հայ ազգիս
Բիւր հրաշալիս

Բացցին անդունդք սեաւ անյատակ

Ծածկել զբաղդին հին յիշատակ

Տիեզերաց բացցին մատենանք

Անդէն գրօշիլ Հայոց պարծանք

Կեցցէ Հայոց սէր պանծալի

Բերող փառաց նախանձելի :

Մ. ՐԻՔ Հայկազունք . ևն . ևն .

Ի սէր փութասցուք ևն . ևն .

ԳԵՈՐԳ ԱԳՏՈՒԼԼԱԸ

Հ Ա Ռ Ա Չ Ա Ն Ք

Սա տխուր վիճակ տարաբաղդ Աղգիս

ինչ արիւն արցունք կ' հոսեցնէ

Նոր նոր յոյս տաժող Հայոցս աչերէ :

Սա մեր անողորմ բաղդին հարուածներ

Քանի սրտառուչ հառաչանքներով

Ճմլին Հայ սրտերն , դող տան ու երեր :

Ո՛վ Տէր , բաւ չէի՞ն ինչ որ մինչև ցարդ

Կրեցինք սուր , ցաւ , աւար ու աւար

Ո՛չ դու հաշտութեան ծիածան զուարթ :

Մեր սուրբ Հայրենեաց երկինք պարզեցեր

Եւ դեռ չշնորհած զԱրևն Հայրենի

Կը զրկես զմեզ Աստղէն Հայրենի :

Մէկ սիրտ , մէկ ոգի , ամենքս մէկ անուն

Մէկ յոյս , մէկ հաւատք կըրող մէկ արիւն

Մէկ ապագայի և ակնկալու

Ի՞նչու չմիանանք ի մի յօդ սիրոյ :

Մի՛ զմեզ , Տէ՛ր , մի՛ պատժեր անաչառ

Կեցուր քու շանթերդ բարկութեան արդար

Զիրար սիրելու, օգնել իրարու
Կ'ուխտե՞ք աւասիկ ուխտ սուրբ ի սրտէ
Եւ խաղաղութեան թող զայ հրեշտակ
Միութիւն և սէր պահել ի սիրտ մեր:

Ս. Գ. Գ. ՓԵՓԵԶԵԱՆ

ՊԱՆԳՐԱԲՆԵՆ ԱՔԼՈՐՍԻՆ

Վուազեալ կենաց իրրև յոյս,
Մութ և տրտուր ես ո՛ր կոյս
Եւ ևլ լուսին — ո՛հ և դուն —
Սիրտ մի ունիս զգայուն
Ազգ մի թշուառ հայրենիք
Որ քող առեր ես զամպիկ:
Խնութիւն գեղոյդ երաժիշտ,
Քեզ աստեղաց բոլբոս նաժիշտ,
Եւ անհուն սիրուն ժրպիտ մի,
Կարգեց զշխոյ զքեզ երկնի
Ցօղէ նշոյղ տխրանոյշ,
Պանդուխտ հողոյս ցաւոց բոյժ,
Ո՛հ փշրեցան սիրտս ու քնար
Ես ալ քեզի պէս զաշխարհ,
Պանդուխտ քայլով շափեցի,
Ծաղկունք ծըլին սոսկ քեզի —
Չեկաւ զեփիւռ մ' անուշիկ.
Շահել իմ դէմքս յուսալիք:
Հող մ' ունէի հայրենի —
Դրրախտ շքեղ աշխարհի,
Աւերակացն արդ պահպան,
Քիւրան և անոր հըրացանն —

Յուցուր ժանտից , ո՛ր լուսին ,
 Զաղ/ր ոսկերք Վասակին :
 Աղբ մ'ունէի այն Հայն էր ,
 Ար երկրիս վրայ տարուեր
 Կ'երթար օտար աղգերէն ,
 Մուրալ լեզու և օրէն —
 Լուսին , ցուցուր դու լՀայուն .
 Փառքն իւր նախնեաց շիրմերուն :
 Սիրտ մ' ունէի — այն կոյսն էր ,
 Ար իմ հօգիս էր գրաւեր —
 Ծաղկէ հասակ ծաղկի գէմք —
 Հուր աչքն առին շերմանց վէմք
 Մեռնի պանդուխտն ալ — լուսին
 Գու այցելու ել շիրմին :

— Թ . ՀԻՒՄԵՆՆ

ՄՈՒՍՍԵ

Լ'երկածք Հայոց ժամանակին ընդ սնիւ
 Փշրին տակաւ մինչ դեռ սիրոյ համբուրիւ
 Աւխտեմք ի սէր եղբօր զկեանս դնել գրաւ ,
 Օ՛ն անդր ի մէջ այր ընկերին լարել դաւ
 Սրացաւ ի մէջ բազդ անհամբուր
 Արդ նոր բազդին քաղրէ համբուր
 Եղբայր զեղբայր գգուէ սիրով ,
 Ընդն աղքատին մատի գթով .
 Էանց գիշեր արդ առաւօտ ,
 Ի ցօղ ժպտին Մասեաց արօտ .
 Եւ վառ ի վառ շողողելով
 Լոյսն արեգին ծփայ ի ծով

Հայտ մանկունք
 Վե՛հ քաջազունք,
 Ի գլուխ պսակ
 Ի յաղթանակ
 Առեալ նուազս
 Արագս յարագս
 Օ՛ն փութացուք
 Օ՛ն երգեսցուք
 Սեր և գութ
 Մեր պսակ
 Առ մեր բաղդ
 Հրաւիրակ
 Յնծացեն
 Որք լսեն
 Թէ ուր Հայ
 Չիք անդ վայ:

ԵՂԻԱԶԱՐ ՄԵԼԻՔԻԱՆ

Անթուրիոս

ՊԵՆՏԻՄԵՒՆ

Ա՛հ ի՞նչ անուշ և ինչպէս զով
 Առաւօտուց փրչես հովիկ
 Ծաղկանց վայ գուրգուրալով
 Եւ մաղերուն կուսին փափկիկ
 Բայց չես հովիկ իմ հայրենեաց
 Գրնա՛ անցի՛ր սրտէս ի բաց:

Ա՛հ, ի՞նչ աղու և սրտագին
 Ծառոց մէջէն երգես թռչնիկ,
 Սիրոյ ժամերն ի յանտառին

Ըղմայլեցան ի քոյ ձայնիկ ,
 Բայց չես թռչնիկ իմ հայրենեաց
 Գրնա՛ թըռի՛ր սրտէս ի բաց :

Ո՛հ, ի՞նչ մրմունջ հանես վըտակ
 Ահանակիտ և հանդարտիկ .

Քու հայերլոյդ մէջ անապակ
 Նային զիրենք վարդն ու աղջիկ .
 Բայց չես վըտակ իմ հայրենեաց
 Գրնա՛ հոսէ սրտէս ի բաց :

Թէպէտ թռչնիկ և հովն Հայոց
 Աւերակաց թռչին վերայ
 Թէպէտ պղտոր վըտակն Հայոց
 Նոճիններու մէջ կը սողայ ,
 Նոքա հառա՛չք են հայրենեաց
 Նոքա չերթա՛ն սրտէ ի բաց :

Մ. ՊԵՇԻԿՅԱՆԻԱՆ

Գ Ե Ր Ե Զ Մ Ա Ն Բ Գ Ա Յ Ո Ց

Լուռ և տխուր դաշտեր գեղեցիկ
 Քաջ որերոյն աճիւններով դէռահեղ
 Ուր սուրբ շիրմաց ծածկէ տեսիլ խաղաղիկ
 Զարմենազան հաղար ծաղիկ գունագեղ :

Աւաղ Հայոց արևուն ,
 Աւաղ Հայոց քաջերուն ,
 Որոց կըրեմք մեք արիւն ,
 Օրհնեալ է Հայք , Ձեր անուն :

Ո՛ վեհ նախնեաց , կըտրիճ եղբարց սուրբ շիրիմ
 Չայն մը տուէք , որ մեր արտասուքը ցամբի ,

Վանկ մը հերիք ցաւած սրտիցս որ բերկրիմք
Մեզ ժրպտեցէք շիջեալ աստեղք Հայրենի:

Մ. Լ. Գ. Հայոց

Բացէք, բացէք մամուռ սափորք սրբապիւրք
Յուցէք քաջացն ոսկերոտիքն համբուրենք

Եւ համբուրէ մեր և սգաւոր Հայրենիք

Մեք հարազատ որդիքս ողբամք ու երգենք:

Մ. Լ. Գ. Հայոց . . .

Գետք Հայրենիք քան ի Ձեր կան ալիք

Եւ դուն, լուսին, քանի կանթեղդ վառ մնայ

Դուն ալ, սոխակ քանի ունիս դայլայլիկ

Երգեցէք զՀայն, լըսեն սերունդք ապագայ:

Մ. Լ. Գ. Հայոց . . .

ՆՇԱՆ ԶՕՎՐԱԳԵԱՆ

ԽՐԱԽՈՅՍ Ի ՄԻՈՒԹԻԻՆ

Գեռ նոր Հայրենիք, դեռ նոր ազգութիւն

Գարուս շնորհիւ պարտք և իրաւունք

Սահման և կշիռ թոթովել որ դիտցանք

Ո՛վ Հայաստանի պանդուխտ զաւակունքս

Կրնա՞նք արդ զո՛հել կրնանք ամէն բան

Անձնական կրօնց մասնել անխրնայ

Եւ Օտարին շահն Ազգին մնասող

Ո՛վ կրնայ խնդրել, որ այն եղեուն Հայ

Զգոյշ, ով Հայեր, զգոյշ կենանք միշտ

Քանզի ազգագաւ սլանան նետեր

Մեր խոցուած սրտերն կրկին խոցելու

Պահենք զայն ամուր սիրոյ՝ վահանաւ

Միութիւնն ըլլայ զորա՛հ ան՛ջտանգ
 Եւ անհամաձայն թէ գտնուինք մեր մէջ
 Այլոց միջամուտ ներքնք ո՛չ երբէք :
 Ազատ ու հաւսար , ամենքս ալ եղբայր
 Հեռատես , ըզգոյշ և գործն անդու
 Ազգային կամաց հրպատակ անխօս
 Այսպէս կրթուի Հայ մանկութիւնը
 Այսպէս պատրաստուի պատանեկութիւնն
 Աւերիտասարգութիւնն ըլլայ անըկուն
 Անտէր ախոյեան Ազգին իրաւանց
 Աւ թող ծերութիւնն հսկէ լրջամիտ
 Հայոց բախան ու Արև յուսով սղջունել :

Ա. Գ. Գ. ՓԱՓԱԶԵԱՆ

ՔԱՏՐԻԼ

Ա. 26Ի

Չ Ե Ռ Ք Չ Ե Ռ Ք Ի

Վառք մէջէն ետ քովէն ,
 Անցնինք դիմաց փոխներ տեղ
 Նոյն ձևով տեղերնիս
 Գառնանք միատեղ
 Ալեծածան մէկ մ'առաջ
 Մէկ մ'ալ ետև քայլ փոխներ
 Ապա տանք աջ 'ի յաջ
 Կլոր մը ճեմներ :

Օ՛ն ձեռք ձեռքի բարեկամք
 Ընկեր թե տուր շուրջ դառնանք
 Արդ կրկին մեր նախնի
 Ընկերին երթանք
 Հապա ոստոտենք գիրկ գրկի
 Երթանք անդին պարելով
 Ետ դառնանք նոյն ոտքով
 Կայնինք քովէ քով:

Բ. 2ԵԻ

Մէկ մը առաջ երկուքնիս
 Մէկ մ'ալ դառնանք տեղերնիս
 Իսկ այս անգամ դուն աս դին
 Ես դիմաց անցնիմ
 Մէկ մը աջ երթանք հիմակ
 Մէկ մ'ալ ետքը դէպ ի ձախ
 Ասկէ մեր տեղն ընթանանք
 Զուարթ կայթենք և ուրախ
 Ալիճաճան մէկ մ'առաջ
 Մէկ մ'ալ ետև քայլ փոխենք
 Հիմայ ալ տանք աջ ՚ի յաջ
 Կրոր մը ճեմենք:
 Զորսս ալ արդ առաջ խաղանք
 Կրկին տեղերնիս դառնանք
 Յետոյ փոխն ՚ի փոխ անցնիմք
 Գիմացը կայնինք:

Գ. 2ԵԻ

Քալենք հիմայ դէմ դէմի,
 Հապա բռնենք թե թեի
 Յետոյ մէկ մ'ասդին դառնանք
 Մէկ մըն ալ անդին

Մէկ մը առաջ երկուքնիս
 Մէկ մ'ալ դառնանք տեղերնիս
 Իսկ այս անգամ դուն աս դին
 Ես դիմաց անցնիմ
 Մէկ մը աջ երթանք հիմակ
 Մէկ մ'ալ ետքը դէպ ի ձախ
 Ասկէ մեր տեղն ընթանանք
 Զուարթ կայթենք և ուրախ
 Ալիճաճան մէկ մ'առաջ
 Մէկ մ'ալ ետև քայլ փոխենք
 Հիմայ ալ տանք աջ ՚ի յաջ
 Կրոր մը ճեմենք:
 Զորսս ալ արդ առաջ խաղանք
 Կրկին տեղերնիս դառնանք
 Յետոյ փոխն ՚ի փոխ անցնիմք
 Գիմացը կայնինք:

Մէկ մը առաջ երկուքնիս
 Մէկ մ'ալ դառնանք տեղերնիս
 Իսկ այս անգամ դուն աս դին
 Ես դիմաց անցնիմ
 Մէկ մը աջ երթանք հիմակ
 Մէկ մ'ալ ետքը դէպ ի ձախ
 Ասկէ մեր տեղն ընթանանք
 Զուարթ կայթենք և ուրախ
 Ալիճաճան մէկ մ'առաջ
 Մէկ մ'ալ ետև քայլ փոխենք
 Հիմայ ալ տանք աջ ՚ի յաջ
 Կրոր մը ճեմենք:
 Զորսս ալ արդ առաջ խաղանք
 Կրկին տեղերնիս դառնանք
 Յետոյ փոխն ՚ի փոխ անցնիմք
 Գիմացը կայնինք:

Քալենք հիմայ դէմ դէմի,
 Հապա բռնենք թե թեի
 Յետոյ մէկ մ'ասդին դառնանք
 Մէկ մըն ալ անդին

Մէկ մը յառաջ դէմ դէմի
 Պարենք երկուքս ու դառնանք
 Մէկ մ'ալ պարենք նոյն ձևով
 Երթանք ընկերնուս քով :
 Կազմենք շղթայ չորսերնիս
 Մէկ հոս մէկ հոն ծածանինք
 Ապա ամենայն ընկեր
 Դիմացի կողմն անցնինք
 Չորսս ալ արդ առաջ խաղանք
 Կրկին տեղերնիս դառնանք
 Յետոյ փոխն ի փոխ անցնինք
 Դիմացը կայնինք :

Դ. 2ԵԻ

Ղեկա ի առաջ քով քովի
 Հիմակ երթանք դառնանք մերովի
 Յետոյ մէկ մ'ալ հոն անցնինք
 Դուն հոն ես հոս դատուինք
 Արդ ես մինակ նաղեմ ճեմեմ
 Մէկ ոտք մը հոս մէկ հոն նետեմ
 Կայթեմ սասնում զերթ մ'ուրախ
 Ըլլայ հանդէսս ուրախ
 Արդ նոյն քայլով յիս եկէք
 Երեքդ մէյ մ'ետև գացէք
 Կրկին ամէնդ դէպ ինծի
 Յետոյ նոյնպէս դէպ ետի
 Չորսս կէս կլոր արդ դառնանք
 Յետոյ քիչ մը հեռանանք
 Ետքն ալ ասկէ հոն անցնինք
 Մեր բուն տեղիկը կայնինք :

Ե. 2ԵԻ

Հիմակ առաջ քով քովի
 Երթանք դառնանք մերովի

Յետոյ մէկ մ'ալ հոն անցնինք
 Հոն հոս բաժնուինք :
 Ալեծածան մէկ մ'առաջ
 Մէկ մ'ալ ետև քայլ փոխենք
 Հիմայ ալ տանք աջ ի յաջ
 Այր մը ճեմենք :
 Ընկերք իրար քալեցէք
 Հոս եկէք մէկ մը դարձէք
 Մենք ալ ընկեր ընդ ընկեր
 Յետոյ օտարն երթայ ետ :
 Չորսա ալ արդ առաջ խաղանք
 Արկին տեղերնիս դառնանք
 Յետոյ փոխն ի փոխ անցնինք
 Դիմացը կայնինք :

Զ. ԶԵԻ

Անցնինք երթանք շիտակ առաջ ամենքնիս
 Դառնանք դիմենք այր և ընկեր տեղերնիս
 Թև թև դէմ դէմ երկանաքար դարձնենք
 Փոխենք ձեռքեր այս կողմ ալ շրջենք
 Չեռք ձեռք տանք ընկեր թև տուր շուրջ դառնանք
 Հապա ոստոստենք գիրկ գրկի հոն անցնինք :
 Անկէ դարձեալ մեր ընկերին քովն երթանք
 Յետոյ նոյն ոտքով պարելով ետ քաշուինք :

Գ. ԶԱՓՐԱՍՏԱԾԱՆ

Մ Ա Ն Կ Ի Կ Ե Ի Ա Ր Տ Ո Ւ Տ Ի Կ

1. Դարանամուտ կամ վաղուց ես լռուիկ ,
 Եւ ոչ դիւրով քեզ բերի ձեռք Տիմիկ
 Պէտք է երգես իմ սիրուն Արտուտիկ ,
 Ու դու տաս սրբոյս զուարթ քու գայլայլիկ :
 Մի գողար ի տես վանգակիս անել ,
 Ծաղկօք եմ պատած ես անոր թելեր :
 Դու քեզ մարգերու կրնաս մէջ կարծել
 Երգէ ինձի հետ թռչնիկ սիրաւէր :
2. Արք գայ նոր գարուն բնութեան նոր ոյժ ,
 Եւ մեզի պայծառ օրերու տայ յոյս ,
 Գողտրիկ մարմանդին մէջէն ձայնդ անոյշ ,
 Զամբիժ քու սիրոյդ կը տօնէ զ'սրնճոյս :
 Այլ իմ քովս այժմիկ ընդէր կաս լռած :
 Մինչ ես ձայնովս եմ քեզ աղերսարկու :
 Կամ Ա՛հ, գուցէ ես քու ձայնիկ չեմ լսած ,
 Թող ես փորձ փորձեմ, օ՛ն երգէ՛ և դու :
 Կամ Ո՛հ, գուցէ ես քու անուն չ'եմ ուսած
 Թող ես փորձ փորձեմ, օ՛ն երգէ՛ և դու :
3. Այս, այսքան աղերս չա գրտին շնորհ ,
 Եւ դու կաս մընաս միշտ խուլ ու պապանձ ,
 Արդ թըռի՛ր գնա հաւիկդ ապաշնորհ ,
 Զ'ուզեմ քեզ ընել գերի իմ կասաց ,
 Քայց խիտ հովանեաց տակ մէյմ'որ նետուիս ,
 Ա՛ն երգերդ իսկոյն ու հեշտ զուարթիքդ ,
 Զի անտառներու , տեսնեմ, պէտք ունիս
 Որ զազատութիւն երգես անդորրիկ

ՏԱՐԱԳԻՐ ՀԱՅ ԶԻՆՈՒՈՐ

Տարի մ'ալ անցաւ

Գնաց սահեցաւ

Այլ դու Հայ զինուոր

Թափառական մնաս

Յերկիր հեռաւոր

Սուգ անմխիթար

Զքեղ շուրջ պատած

Եւ դժբաղդ սիրտդ ալ

Յուսարեկ եղած

Սուրդ ու քո տէգդ

Ժանգոտ վար դրած

Եւ զօրեղ արմուկդ

Տիգիդ յեցուցած

Դիր դու Հայ զինուոր

Քու յոյսդ առ Աստուած

Վեր վերցուր գլուխդ

Տես ով է կանգնած

Առ քեղ կ'ակնարկէ

Ազատիչն Աստուած

Յաղթութեան սրակ

Իւր Սուրբ ձեռքն բռնած

Առ ուրեմն նիզակդ

Ոտք ելիր կանգնէ

Եւ սրտիդ խորէն

Անոր փառք խրկէ

Վհատիր մի բնաւ

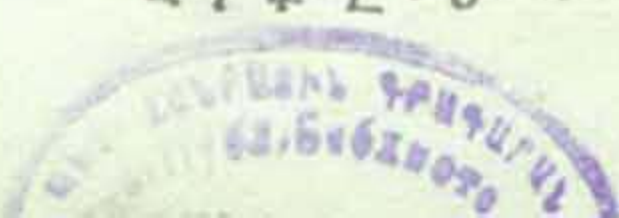
Քաջ զինուոր դու Հայ

Զի այսուհետեւ

Ին Աստուած գթած

Ընդ քեղ է յաւէտ

1015-31? Կար 34, 39
ԴԷ-ՏԻՕԴ

Յաղագասէր մրցանող

Կու տայ քեզ պսակ

Բոլոր ճգանցդ փառք

Յանկալին ազատութիւն :

ՄԱՐՏԻՐՈՍ Ս. Յ. ԱՆԴՐԷԱՍԵԱՆՑ

ՆՈՒԷՐ ԱՌ ՔՆԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ՈՂՋ ԼԵՐ ՔՆԱՐ

Թէ Հայկազանց ոսկի դարուն ոսկի քնարք լուցին
 Եւ թէ Հայուն անմխիթար հեծել պէտք էր, դարերով
 Ալ թող դադրին արցունք հերիք լսենք այս նոր քնարին
 Չոր նոր երկինք կը զարդարեն ուրախութեան թելերով :
 Ողջ լեր քնար ձայն տուր թշուառ Հայաստանի զաւակաց
 Որոնց քաղցր է և սրբազան մեր հայրենեաց յիշատակ
 Հրնչէ քնար և թող խայտան ոսկերք Հայոց գիւցազանց
 Լուր տար մեզմէ թէ հոս հոս հոս ըսէ ողջ են դեռ Հայք :
 Հայկայ պանդուխտ զաւկրներուս կանչէ երգերդ հայրենի
 Թող յաւիտեան ձայնդ անուշիկ հնչէ Հայերուն
 Եւ թէ լսեն ամեն ազգեր եթէ աշխարհքն ալ անցնի
 Ալ Հայաստան սուրբ Հայրենիք երգէ դուն :

Մենք այն երկրին

Զաւկրներն ենք ,

Որուն նստան

Ալ չկայ :

Երկրին որուն

Գլխուն եկածն

Ուրիշին չէ

Պատահած :

Ծ Ե՛Ն ՈՒՅ ՈՒՄ

Ար ծախուի Գ. Բնկերութեան գրասենեակը, որ է Տիմակու
Տիմա ԿԻԼԿԻՈՅ Գործակալութեան սենեակը Գալճըլար
խան լծիւ 4:

Ն. 2

Գին զի օրինակ էրի + զո-րո-շ

Ար գտնուի նաև ամէն Հայ Գրախոսներու քով:

